

Święta uciecha duszy - Angelus Silesius

Teologia Polityczna

Scheffler był osobą wszechstronnie wykształconą. Otrzymał tytuł doktora filozofii i medycyny. Pracował jako osobisty lekarz księcia Sylwiusa Nimroda von Württemberg w Oleśnicy. Jego twórczość przekładał i popularyzował w okresie romantyzmu Adam Mickiewicz, niezwykle ceniący jego religijne miniatury zebrane w tomie Cherubinowy wędrowiec.

Święta uciecha duszy albo Duchowe pieśni pasterskie

Angelus Silesius

wydawca: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego

ilość stron: 432

Przedmowa

Mistyczna poezja Johannes Schefflera (Anioła Ślązaka, 1624–1677) należy do niezwykle bogatego nurtu religijnej liryki barokowej, rozwijającego temat przynależności człowieka do sfery sacrum i świętości. Wrocławski poeta przypomina w swych wierszowanych medytacjach o zdobywaniu wiedzy na temat Bożego makrokosmosu. Wyposaża on swego bohatera w zdolności przenikania ziemi i sensorium Chrystusa, nadnaturalną świadomość jedności ciała i wiecznego ducha oraz w zmysł widzenia rzeczy świadczących o związku tego, co widzialne i niewidzialne. Scheffler był osobą wszechstronnie wykształconą. Otrzymał tytuł doktora filozofii i medycyny. Pracował jako osobisty lekarz księcia Sylviusa Nimroda von Württemberg w Oleśnicy. Jego twórczość przekładał i popularyzował w okresie romantyzmu Adam Mickiewicz, niezwykle ceniący jego religijne miniatury zebrane w tomie *Cherubinowy wędrowiec*.

Święta uciecha duszy (1657) to cykl wierszy religijnych o odzyskiwaniu i poznawaniu świętości przez człowieka, przewodnik po drogach wiodących do jasności oraz wielka księga naśladowania Jezusa. Wzrok wewnętrzny prowadzi bohatera lirycznych wyznań do stanu Chrystusowego raj, prawdziwej miłości i trwałego domu dla Duszy.

przeczytaj cały wstęp, spis treści i dwie pieśni Anioła Ślązaka

